FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT NIAL FENNELLY

föredraget den 29 januari 1998 *

1. Detta mål rör Konungariket Belgiens underlåtenhet att anmäla vissa tekniska föreskrifter i enlighet med artikel 8 i rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (nedan kallat direktivet). [1]

2. I de delar av artikel 8.1 som är relevanta i målet föreskrivs följande:

"Medlemsstaterna skall omedelbart till kommissionen anmäla alla förslag till tekniska föreskrifter. Om föreskriften helt motsvarar en internationell eller europeisk standard, är det tillräckligt med underrättelse om den aktuella standarden. De skall även ge kommissionen en kort redogörelse för skälen till varför en teknisk föreskrift måste antagas, om dessa inte redan framgår av förslaget. I tillämpliga fall skall medlemsstaterna samtidigt överlämna texterna till grundläggande lagar eller andra föreskrifter av väsentlig och direkt betydelse, om kännedom om sådana texter är nödvändig för att bedöma verkningarna av förslaget till teknisk föreskrift."

3. I artikel 1 femte punkten definieras "teknisk föreskrift" på följande sätt:

"tekniska specifikationer, inbegripet tillämpliga administrativa bestämmelser, som är rättsligt eller faktiskt tvingande vid marknadsföring eller användning i en medlemsstat eller en större del därav, med undantag för sådana specifikationer som har fastställts av lokala myndigheter."

4. Enligt artikel 1 första punkten omfattar begreppet "teknisk specifikation" följande:

"en i ett dokument intagen specifikation som fastställer de egenskaper som krävs av en produkt, exempelvis kvalitetsnivåer, prestanda, säkerhet eller dimensioner, inbegripet sådana krav på produkten som avser termi-

* Originalspråk: engelska.

1 — EGT L 109, s. 8; svensk specialutgåva, område 13, volym 12, s. 154, i dess lydelse enligt rådets direktiv 88/182/EEG av den 22 mars 1988 om ändring av direktiv 83/189/EEG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 81, s. 75; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 36). Direktivet har senare ändrats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 94/10/EG av den 23 mars 1994 (EGT L 100, s. 30; svensk specialutgåva, område 13, volym 26, s. 32). Fristen för att införliva dessa ändringar löpte ut den 1 juli 1995 och de är därför inte relevanta i det aktuella målet.

nologi, symboler, provning och provningsmetoder, förpackning, märkning eller etikettering ....”

5. Den 9 november 1993 antog Huvudstadsregionen Bryssels regering en förordning om kvalitets- och säkerhetsstandarder för uthyrning av möblerade bostäder. [2] Kommissionen har gjort gällande att följande bestämmelser innehåller tekniska föreskrifter som borde ha medfört att förordningen anmäldes till denna:

Artikel 12

”Elektriska apparater skall överensstämma med relevanta belgiska standarder och kungliga förordningar. De skall vara märkta med 'CEBEC'.”

Artikel 13.3 och 13.4

”Naturgasanläggningar skall överensstämma med standard NBN D51-003: 'Anläggningar för brännbar gas, som är lättare än luft och distribueras i ledningar'.

Naturgasapparater skall överensstämma med relevanta belgiska standarder och vara märkta med 'BENOR'. Om sådana standarder saknas skall anläggningarna godkännas av Association royale des Gaziers belges (A. R. G. B.)”.

Artikel 23.2

”[Oberoende av lagar eller föreskrifter om brandskydd, skall hyresvärden vidta följande åtgärder för att säkerställa att]

snabba och effektiva åtgärder kan vidtas vid eldsvåda, med hjälp av nödvändig brandskyddsutrustning. Denna utrustning, som skall bestämmas i samråd med brandkåren, skall överensstämma med standarder och vara märkt med 'BENOR'.”

6. Belgien har inte bestridit klassificeringen av de omtvistade nationella bestämmelserna som ”tekniska föreskrifter” och har uttryckligen medgivit att de borde ha anmälts.

7. Det är ostridigt mellan parterna att de nationella bestämmelserna i detta mål

2 — *Moniteur belge* av den 31 december 1993, s. 29194.

förutsätter vissa redan befintliga tekniska standarder. Det har exempelvis inte gjorts gällande att några av de belgiska standarderna redan var bindande på grund av andra redan befintliga lagbestämmelser. [3] Det är riktigt att den omtvistade förordningen endast rör användning av elektricitet, gas och brandskyddsutrustning i ett bestämt område (Huvudstadsregionen Bryssel) och i vissa bestämda fall (uthyrning av möblerade bostäder). De omtvistade bestämmelserna innehåller inte något krav på att alla sådana produkter som används eller saluförs i detta område skall överensstämma med nämnda tekniska föreskrifter. Det finns emellertid inga uppgifter i handlingarna i målet som tyder på att brysselregionen inte är en "större del" av Konungariket Belgien i den mening som avses i artikel 1 femte punkten i direktivet, snarare än en lokal myndighet, eller att förbudet mot användning av annan utrustning än den angivna i möblerade hyresbostäder inte är en begränsning som "direkt eller indirekt, faktiskt eller potentiellt kan hindra varuutbytet inom gemenskapen", på sätt som avses i domstolens dom i målet Bic Benelux. [4]

Förslag till avgörande

8. Under dessa omständigheter föreslår jag att domstolen:

1) Fastställer att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8.1 första stycket i rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter genom att inte anmäla Huvudstadsregionen Bryssels regerings förordning av den 9 november 1993 om kvalitets- och säkerhetsstandarder för uthyrning av möblerade bostäder till kommissionen medan den förelåg som förslag.

2) Förpliktar Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

3 — Se dom av den 16 september 1997 i mål C-279/94, kommissionen mot Italien (REG 1997, s. I-4743), punkt 36.

4 — Dom av den 20 mars 1997 i mål C-13/96 (REG 1997, s. I-1753), punkt 19.